

عنوان مقاله:

تحلیل رویکردهای عرفانی اجتماعی سعدی شیرازی

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

رضا الهی منش - استادیار گروه تصوف و عرفان اسلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب قم

نعیمه ابراهیمی علویجه - دانشجوی رشته تصوف و عرفان اسلامی دانشگاه ادیان و مذاهب

ایمان امینی - دانشجوی دکتری رشته تصوف و عرفان اسلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

سعدی و افکارش از دیرباز محل مناقشه ای مهم بوده است: سعدی عارف است یا خیر؟ عرفان در نگاه او چه نسبت و کارکردی با اجتماع و جامعه اش دارد؟ و وقتی از عشق، به مثابه پرکاربردترین واژه کلیدی در آثارش، سخن می گوید از عشقی زمینی سخن می راند یا آسمانی؟ مقاله حاضر دو بخش عمده دارد؛ بخش نخست نگاه های برخی منتقدان و طرفداران سعدی را بررسی اجمالی می کند تا فضای سعدی ستیزی دگرباره یادآور خواننده محترم شود. پاره دوم در دو زیربخش، جایگاه عرفانی سعدی و مولفه های عرفانی- اجتماعی او را بازخوانی و بازنمایی می کند. زیربخش اول معطوف به بررسی اسناد تاریخی است که از مقام عرفانی وی پرده برمی دارد. زیربخش دیگر، برخی مولفه های عرفانی، مانند عشق، آزادگی، سماع، عبادت عاشقانه و وحدت گرایی را در آثار سعدی می کاود و از آن میانه در پی شفاف سازی جنس عرفان و فضای خاص معرفتی او و ارتباط و نسبت عرفان وی با اخلاق و مناسبات اجتماعی است.

کلمات کلیدی:

سعدی، تصوف، عشق، مولفه های عرفانی اجتماعی، سعدی ستیزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432284>

